

ת"פ 50134/02/12 - מדינת ישראל נגד א' ל'

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 50134-02-12 מדינת ישראל נ' ל'

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד
א' ל'

הנאשם

גזר דין

הנאשם שהינו בן 29 שנים הורשע על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן בעבירות של תקיפה חבלנית, איומים, היזק במזיד לרכוש והחזקת תחמושת.

כעולה מעובדות כתב האישום, על רקע ויכוח בין הנאשם לבין אמו, שעמה הוא מתגורר, תקף הנאשם את האם, איים עליה וגרם נזקים במזיד לרהיטי הבית ולתכולתם. לאחר שהאם הזמינה משטרה, איים הנאשם על אמו כי יכה אותה כשיחזור, ועל השוטרים איים כי יטפל בהם מחוץ לתחנה. לאחר ששוחרר מתחנת המשטרה, מאחר שהאם לא הגישה תלונה, תקף הנאשם את האם בשנית, באגרופים ובעיטות, וגרם לה לפריקת כתף שהוחזרה למקומה בבית החולים וכן להמטומות בפניה וגופה. בחדרו נמצאו מחסנית וכדורים.

לנאשם הרשעה קודמת משנת 2009 בעבירות של תקיפה כלפי חברתו והסגת גבול פלילית משנת 2007, בגין נדון למע"ת, קנס והתחייבות.

תסקירי שירות המבחן

מאז מעצרו של הנאשם בעקבות האירוע והגשת כתב האישום נגדו, שהה הנאשם במעצר במשך כשלושה חודשים ולאחר מכן שוחרר לקהילה טיפולית וניתנו בעניינו שלושה תסקירים.

בתסקיר הראשון צוין כי הנאשם, שעלה ארצה עם הוריו בגיל צעיר, תפקד בנעוריו בצורה נורמטיבית, סיים 12 שנות לימוד ושרת בצה"ל, לאחר שחרורו עבד כנהג משאית ובעבודות מזדמנות. צוין ברקע המשפחתי, כי אביו, שעלה ארצה בגיל מבוגר, לא הצליח להשתלב בתעסוקה והתמכר לשתייה חריפה, ועל רקע זה נהג באלימות כלפיו. אמו היתה טרודה

בנשיאת עול כלכלת המשפחה והתקשתה להתפנות לצרכיו הרגשיים. האב נפטר לפני שנה וחצי. הנאשם העמיק את צריכת האלכוהול שלו בשנים האחרונות ואף היה מעורב בתאונות דרכים על רקע שכרות, ומאז נשלל רשיונו והוא התקשה לשמור על מסגרת תעסוקתית תקינה. מצבו הידרדר והגיע לשתיה על בסיס יומיומי שהובילה לאשפוזו בבית חולים בדצמבר 2011 במצב של חוסר יכולת להתהלך עקב חולשת רגליים, ואף הופנה ע"י הרווחה לשיקום ב"קהילת שלמה" עקב מצבו. על רקע זה בוצעו העבירות נשוא התיק הנוכחי, כאשר נסיונותיה של האם להציב גבולות לנאשם נתקלו בתגובות תוקפניות, שנבעו ממצוקה רגשית עקב מטענים שהצטברו במשך שנים ומצב ההתמכרות הקשה בו היה שרוי.

בעקבות אבחון בתיק המעצר, שולב הנאשם החל מיום 16.5.12 בקהילת "הדרך" לתכנית טיפולית של שמונה חודשים, וההתרשמות היתה כי מגויס לתהליך הטיפולי, הינו בעל מוטיבציה גבוהה לשינוי ומפיק למידה מהטיפול.

בתסקיר מאוגוסט 2013 צויין כי סיים את השהות בהוסטל לאחר שהותו בקהילה הטיפולית משך כשנה, לאחר מכן עבר להוסטל למשך חצי שנה והשתלב במסגרת טיפולית ביחידה לנפגעי התמכרויות.

בתסקיר מינואר 2014 עולה כי הנאשם ממשיך ומתמיד בהליך הגמילה והשיקום, משתתף בפגישות אחת לשבוע ביחידה לטיפול בהתמכרויות, משתף בקורות אותו ומזהה דפוסים מכשילים ואלימים בהתנהגותו וכן רוכש כלים להתמודדות עם בעיותיו. מערכת היחסים עם האם מדווחת כתקינה והרושם הוא כי הנאשם מביע מוטיבציה כנה להמשיך בניהול אורח חיים נורמטיבי ללא שימוש באלימות. הנאשם גם מוסר בדיקות שתן שנמצאו נקיות מסמים. הוחלט בוועדת השיקום לשלב בתכנית מיוחדת של אוניברסיטת ת"א להעצמה והעשרת ידע.

שירות המבחן סבור כי על אף חומרת העבירות, הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, לרבות בעבודות שירות תפגע בסיכויי השיקום, שנראים מבטיחים נוכח ההתמדה העקבית בתהליך, וממליץ לסיים את ההליך בפיקוח של שירות המבחן ובתנאי של המשך הטיפול ביחידה להתמכרויות למשך שנה.

הוצג מכתב עדכני של היחידה לנפגעי התמכרויות בפ"ת, המפרט את הטיפול שעובר הנאשם מאוגוסט 2013 ועל השתתפותו הפעילה והתמדתו בשמירה על נקיון מסמים ואלכוהול.

ב"כ המאשימה טענה, כי לנוכח חומרת התקיפה והיותה בתא המשפחתי הקרוב, מתחם העונש הראוי נע בין מס' חודשי מאסר שניתן לרצותם בעבודות שירות בכפוף לחוות דעת הממונה, ועד 18 חודשי מאסר בפועל.

הטיעונים לעונש

בעתירתה העונשית, ביקשה ב"כ המאשימה לאזן בין חומרת העבירות לבין ההמלצה החיובית בתסקיר וסיכויי השיקום העולים ממנו, וכן נתנה משקל לעמדתה של האם שליוותה את הנאשם במהלך השיקום, ועל כן עתרה לרף התחתון במתחם העונש ההולם, היינו מאסר לריצוי בעבודות שירות, מע"ת והתחייבות להימנע מהעבירות בהן הורשע.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם היה מצוי, עובר לביצוע העבירות, בתהליך הידרדרות קשה בהתמכרותו לאלכוהול ונסיונות אמו לפנות למוסדות רפואיים ושיקומיים כדי לטפל בנאשם, לא נענו (הוצגו מסמכים אודות פניה לרווחה כדי לשלב את הנאשם בטיפול גמילה). מאז מעצרו, עבר הנאשם תהליך ממושך של שיקום, כאשר קודם לכך היה במעצר מאחורי סורג ובריש למשך כשלושה חודשים. הנאשם ביקש להרתם לטיפול ממושך ושחרר בתנאים מגבילים לקהילת "הדרך", ושם גילה מוטיבציה והתמדה בתהליך השיקום אשר הוביל אותו כיום, כשנתיים לאחר מעצרו, למקום אחר בחייו, בו הוא מתמיד בנקיון משימוש בחומרים ממכרים, עבודה מסודרת, משתתף באופן פעיל בתהליך טיפולי המיועד לשימור וחיזוק ההישגים הטיפוליים, ויחסיו עם אמו תקינים.

הוצגו מכתבים ממעסיקיו של הנאשם - חברת אינקומק בלוקר בע"מ בה עבד הנאשם כמשחזר חלקים לזיווד אלקטרוני מפברואר 2013 עד יולי 2013 (תאריך המכתב), וחברת פורום אביזרים ומוצרי צריכה בע"מ בה עובד הנאשם מתחילת שנת 2014, אשר המליצו על תפקודו החיובי והשתלבותו בעבודה.

ב"כ הנאשם עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן לנוכח תהליך השיקום הממושך שעבר הנאשם, המאפשר לבית המשפט, לפי סעיף 40ד' לחה"ע, לסטות לקולא ממתחם הענישה.

דין

בעבירות האלימות והאיומים כלפי אמו, נשוא כתב האישום, הנאשם פגע קשות בערך המוגן של שלמות גופה של האם, וזכותה להגנה ובטחון בין כתלי ביתה, כאשר נסיבה מחמירה היא כי הפגיעה התרחשה בתוך התא המשפחתי הקרוב. הפגיעה היתה חמורה בנסיבותיה לנוכח הרף הגבוה של האלימות, שהביא לפריקת הכתף. בנוסף, פגע הנאשם בסדר הציבורי כאשר איים על שוטרים והחזיק בביתו אמל"ח.

מתחם הענישה בגין העבירות נשוא כתב האישום, לנוכח עקרון ההלימה, הינו בין מאסר לריצוי בעבודות שירות בתקופה המירבית, לבין מאסר בפועל לתקופה של עד 18 חודשים.

מאחר שהתביעה עתרה בהגיונותה להטלת עונש ברף התחתון של מתחם הענישה, הרי שלנוכח המלצת שירות המבחן ועתירת הסניגור, עולה השאלה של סטיה לקולא ממתחם הענישה משיקולי שיקום.

כפי שפורט באריכות בתסקירים, הנאשם עבר כבר דרך ארוכה של שנתיים בהן נטל חלק פעיל בתהליך גמילה ושיקום, השתתף בו בהתמדה וגילה מוטיבציה גבוהה לשנות דפוסי התמכרותיים ותוקפניים. שילובו של הנאשם בעבודה מסודרת וקבוע הינו ללא עוררין חלק מתהליך השיקום, והנאשם מתמיד בעבודה מסודרת במקומות העבודה שפורטו מזה שנה. בתסקיר המסכם הובע חשש כי שליחתו של הנאשם למאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לפגום בתהליך הטיפולי ולהביא לנסיגה ביציבות התעסוקתית שהושגה.

לאחר ששקלתי טיעוני הצדדים, אני סבורה כי בעיתוי הנוכחי יש לתת משקל בכורה לשימור ההישגים בתהליך השיקום, עמוד 3

ולא לסכנם ע"י קטיעת הרצף התעסוקתי והעמסת לחצים נוספים על אלה שהנאשם מתמודד עמם.

לפיכך אני רואה לנכון לסטות לקולא ממתחם הענישה, ולהסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם (16.5.12 - 24.2.12) כתקופת מאסר בפועל.

אני גוזרת על הנאשם 8 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור עבירת אלימות במשפחה.

4 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירה אחרת בה הורשע.

צו מבחן למשך שנה, שאחד התנאים בו המשך הטיפול ביחידה להתמכרויות.

צו להשמדת המוצגים.

הודעה זכות הערעור תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ג אדר ב תשע"ד, 25 מרץ 2014, במעמד הצדדים.